

[Pia Gjellerup]

jo være 170 restancer – vi aner det ikke. Udvalget har i hvert fald ikke fået noget at vide, det vil sige, at Folketinget heller ikke har fået noget at vide. Er det en så utrolig stor effektivisering, som man kan være så tilfreds med, eller er det, vi har hørt fra hr. Aagaards side her, bare et mundtligt udtryk for, at man svinger gummistemplet i den konservative gruppe?

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Under ingen omstændigheder, fru Pia Gjellerup. For os er der ingen tvivl om, at den effektivisering, der her lægges op til, vil betyde, at der i fremtiden vil blive helt anderledes mulighed for at indhente oplysninger om enkelte restancer – det er betydelig sværere, når de er spredt 50, 60, 70 forskellige steder – og følge det op gennem Hypotekbankens indberetning af restancerne, og samtidig vil vi få et betydelig bedre overblik både over restancerens sammensætning og muligheden for at inddrive dem.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Skal jeg forstå hr. Aagaards besvarelse – eller forsøg på det – sådan, at man først har overblik over, hvilke restancer staten har til gode, når man samler dem i én myndighed? Var det ikke rimeligt, at man også vidste det, når de er fordelt på en hel del myndigheder? De svar kan vi bare ikke få, dem er man ikke i stand til at give, man aner ikke, hvad det er for nogle myndigheder, man vil i hvert fald ikke fortælle det, man aner ikke, hvor mange restancer der er, eller hvor store de er. Det er da et fuldstændig uacceptabelt grundlag at gennemføre en lovgivning på og så oven i købet, som hr. Aagaard gør her, ledsage det med positive bemærkninger. De positive bemærkninger retter sig mod noget, hr. Aagaard ikke har noget sagligt grundlag for at vide noget om.

Jens Thoft (SF):

Også SF har lovet at gøre rede for sin stilling ved tredjebehandlingen.

Det er jo fornuftigt nok at centralisere inddrivelsen, det støtter SF. Men forudsætningerne, fyringerne, er vi ikke enige i, og det er, som fru Pia Gjellerup rigtigt sagde, fuldstændig ba-

rokt, at man siger, at der er 50 institutioner, og så er der såmænd nok ansat 50 mand, der tager sig af opkrævning, dem kan vi roligt fyre. Det er fjollet at fyre sine guldfugle; det er fjollet af regeringen, som egentlig gerne vil, at Danmark skal drives rimelig forretningsmæssigt, at fyre de folk, der skal kradse pengene hjem i butikken. I de erhvervsvirksomheder, som regeringen gerne vil sammenlignes med, fyrer man da ikke sælgerne, for gør man det, er virksomheden færdig. Inkassofolkene henter deres løn hjem mange gange, derfor er det dumt, intet mindre end dumt, at fyre dem.

Det, SF gerne så, var, at nogle af de kræfter, der frigøres rundt omkring i institutionerne ved centralisering af inkassovirksomheden, blev tilført Hypotekbanken. Nu overføres der et sted mellem 1 og 2 millioner restancer til Hypotekbanken, som Hypotekbanken skal inddrive, og det er godt nok. Men når Hypotekbanken ikke samtidig får tilført den mindste smule flere ressourcer, går det galt. For et lille øjeblik siden, da vi vedtog lovforslag nr. L 169, fik regeringen bedre inddrivelsesmidler, men så er det da dumt og fjollet at solde disse bedre inddrivelsesmidler op ved at sørge for, at der ikke er folk til at bruge dem. Tingene må hænge sammen, og derfor vil jeg appellere til regeringen om, at man undlader disse fyringer, at man sørger for, at de ressourcer, der frigøres rundt omkring, bliver tilført Hypotekbanken, for ellers synes jeg ikke, at tingene hænger sammen.

På den baggrund, fordi SF på den ene side tilhænger af en mere centraliseret inkassovirksomhed, og på den anden baggrund, at SF synes, at det, regeringen er i gang med, er dumt og fjollet og tåbeligt, agter vi at undlade at stemme ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 73 stemmer (KF, V, FP, CD, RV og KRF); 67 (S og SF) stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.